

и тѣ сполучиха, слѣдъ една блѣскава срѣща, да отбиятъ неприятеля. Скоро обаче Руситѣ се повърнаха съ пѣхота, която, така сжщо отблъснага, отстѣпи мѣстото си на кавалерията, ала и тази послѣдната не можа да трѣгне на напредъ по причина на убийственния огънь отъ страна на щипския редиѣски баталионъ (2 банъ) и на войскитѣ, които бѣ довелъ отъ моста Сабри паша. Този послѣдния биде нараненъ въ това сражение. Прѣзъ врѣме на всичкитѣ атаки, руската артилерия не прѣстана да бомбардира укрѣпленията №№ 14 и 16; малко врѣме слѣдъ пладниѣ, огъня се прѣкрати.

Слѣдъ едно кжсо отлагане, неприятелскитѣ колони се опжтиха къмъ Омеръ-беевото укрѣпление. Противъ тѣхъ се отправи съсредоточения огънь отъ артилерията на всичкитѣ укрѣпления, а войскитѣ на Омеръ бѣа, скрити въ траншеитѣ си, ги оставиха да се доближатъ колкото трѣбва и ги спрѣха съ друженъ и непрѣкъснатъ залповъ огънь. Руситѣ се опитаха да се удържатъ, но, въпрѣки всичкитѣ си усилия, принудиха се да отстѣпятъ, като оставиха задъ себе си съ стотини трупове.

Слѣдъ тази несполука, рускитѣ батареи започнаха пакъ да стрѣлятъ съ небивала до тоя часъ сила. Турцитѣ отговаряха на огъня